సత్య ధర్మ విచారం

Slno. 754.

సత్రప్రభూపద్యమాల.

ఇది

శ్రీరాజా గోడెనారాయణగజపతి

రాయనింగారు

C I. E. వారి

సెలవుప్రకారము

విశాఖపట్టణంబున

ఆర్షముద్రాశాలలో

పూండవపర్యాయము ముద్రిం[illegible]

ప్రచురింపంబడియె

1894.

Publisher Sri Rajah G. N. Gajapati Row C. I. E
Printer D. Guranna.

సత్రప్రభూపద్యమాల.

ఇది

శ్రీరాజా గో. నారాయణగజపతి

రాయనింగారు

C. I. E. వారి

సెలవుప్రకారము

విశాఖపట్టణంబున

ఆర్షముద్రాశాలలో

మూడవపర్యాయము ముద్రింపబడి

ప్రచురింపంబడియె

1894.

Publisher Sri Rajah G. N. Gajapati Row C. I. E

Printer D. Guranna.

అవతారిక

విరోధిసంవత్సరమందు మొదటిభాగములో నాకువాల్తేరులో ప్రబలమైన కలరాయిలా చేసిదైవాను గ్రహమువల్లనివ్వళించినది- అట్టిదశలో నుండుదగిన యాతురతతో భగవంతునియొక్క అపారకారుణ్యమును ఆయనమహిమను నేను చింతింపుచుండగా ఇంకను నాకుబలము రాకమునుపే ప్రార్థనాపూర్వకమైయిన కొన్ని పద్యములు చేయించవలెనని బుద్ధిపుట్టి సంస్కృత దేశ్యాంగ్లేయ గ్రంథములఆకలించునుబట్టియును నాయనుభవమునుబట్టియును కల్పనలనిచ్చి పద్యములు చేయవలయునని నా సుహృదులును కవిశిరోమణియును శ్రీవత్సగోత్రోద్భవుండును రామస్వామిభూసురతనూజుండును అనుగొండ వెంకటశాస్త్రిగారిని ప్రార్థించగా ఆయన లక్షణసంయుక్తమైన ఛందస్సుతో సత్ప్రభూ అనేనిసీ (ఉన్నాడు) అనేమహావాక్యనామాంకితముగా 30 పద్యములు నాతాత్పర్య ప్ర

కారము రచించెను- అవి మొదటిమారు ఆసంవత్స
రమున నేఅచ్చువేయించబడెను- తిరిగియుమతి ౩౦
పద్యములు అటువంటి కల్పనలనిచ్చి ఆయన చేత నేఖ
రసం॥రములో చేయించి అప్పుడు అచ్చువేయించు
టయైనది- ఇప్పుడు తిరిగియుమతికొన్ని సవరణలు ఇ
చ్చి ఆయన చేత నే కొన్ని పద్యములను తిరుగమార్పు
చేయించి ఈజయసంవత్సరములో మూడవపర్యా
యము సత్ప్రభూపద్యమాల అచ్చువేయించడము
యినది- ఈసత్ప్రభూ పద్యమాల భగవంతుడు
సృష్టికర్తయనియును అధిపతియనియును శాసన
కర్త యనియును సమస్త మంగళప్రదుడనియును
నాశ రహితుడనియును మనుష్యుడొకనికొకడు స
హజన్మునిఅనియును పరస్పర సహాయుడు అగుట
యెకాకుండ ఆత్మవత్సర్వభూతానిఅనునట్లు తనవ
లె మిగిలిన అన్నిభూతములను చూచుకొనవలెనని
యును ఆయన యొక్క స్మృతికలుగజేసికొనవలె
ననియును చెప్పుచున్నది- కాగా ఈసత్ప్రభూప
ద్యమాల అన్ని మతములవారికిని ఉపయోగించున
నితలంచుచున్నాను- ఇదిఓంతత్ సత్ ప్రభువునకు
అమితానందుడనయినట్టియు కల్పిషచిత్తుడనయి

నట్టియు నేను నామనస్సంతాపముతీరుటకు సమ ర్పించుచున్నాడను.

జయసం॥ర శ్రావణ శు ౧ గురువారము 1894 సం॥ ఆగష్టు నె 2 ది.	}	గోడే నారాయణ గజపతిరాయుడు.

ఓంతత్ సత్.

సత్ప్రభూపద్యమాల.

ఉ॥ ఆదినొకండవివె కల వన్యమొకించుకయై
న లేమనీ। వాదటసర్వసృష్టినిచయం బొనరించి
న మేటివంచు ని। న్వేదశిఖల్ నుతించుగద నిత్య
ము జ్ఞాన మనంతముగా శివం। బాదిమ బ్రహ్మమై
న నిను ప్రాంజలిజేసి నుతింతు సత్ప్రభూ॥౧॥

శా॥ సర్వాభిజ్ఞుని సర్వశక్తియుతునిన్ స
ర్వాశ్రయున్ సర్వగున్। సర్వాదేశవు నద్వితీ
యునొకనిన్ స్వచ్ఛందునిన్ బూర్ణునిన్। సర్వ
స్థావరజంగమాత్మక జగత్సంధాయకున్నిషర్లున్।
నిర్వేల ప్రవిభాసి దివ్యమహిమున్ నిన్గొల్చెదన్
సత్ప్రభూ॥౨॥

చ॥ నిరవధికంబు నిస్తులము నీలమమూతన్
మ నేకగోళసం। భరితమువాయుపూర్ణముననభం
బది దానుదయింప హేతువై। బరగుననంతు ని

తారలు ప్రభామయు సర్వవిభుఁ మహాత్ము ని। న్నె
రుఁగఁ జేయుచున్నదిగదే జగదేక శరణ్య సత్ప్ర
భూ॥ ౩ ॥

మ॥ ఘనమైవతిఁలు నీని దేశమున నేకస్థా
యినై చుట్టునుం జనుగోళంబుల కాత్మ చండతర
తేజంబుం బ్రసాదించి చె। ల్వొనరం జేసిన యం
శుమాలి తెలుపుఁ జ్యోతిర్మయుఁ శాశ్వతుం।
దనకున్ సంభవ హేతువాద్యునినున్ తథ్యంబు
గా సత్ప్రభూ॥ ౪॥

చ॥ బరువడి మొగ్గవేయుఁగతి ప్రత్యహముం
జనుభౌమగోళము। రరురుచులఁగప్ప జీకటులు గ్రొ
మ్ము నిశిన్నిజదీప్తిమిం బియఁ। బరమున తారలొప్పు
ను భవతరరుణామృత బిందుజాలము। ట్ల రయఁగ
నింతకుఁ ప్రభుడ వాద్యుడవాద్యుడవీవె సత్ప్ర
భూ॥ ౫॥

ఉ॥ చల్లనికాంతి చేత సుధజల్లుభగోళవిభుం
డురాత్రులం। దెల్ల వెలుంగుచుండు రజనీశుడు దా
నుదయింపహేతువై। సల్లలితప్రసన్నతయు సం
తత సౌంద్రకృపారసంబు రం। జిల్లఁగఁ జేయు ని
న్నెరుఁగఁ జేయుఁగదే జగదేక సత్ప్రభూ॥ ౬॥

చ॥ అరయఁగఁగోళజాలమున నల్పము శైలనదీ మహీజసం। భరితము నేకనక్రఫణి మత్స్యపరీత మ హార్ణవాఢ్యమై। నరమృగపక్షికోటుల దనర్చు మహీమయ గోళమెల్ల బె। ల్లరుదగుచున్న నీకలిమి యందు లవంబననొప్పు సత్ప్రభూ॥౭॥

మ॥ వరహీరంబులు కెంపులింద్రమణులున్ వైడూర్యగోమేధికో। త్కరమున్ బచ్చ...పుష్య రాగములనంతంబుల్ నిధానంబులెం। ...యన్ కాంచన తారతామ్రము లసంఖ్యంబుల్ మహాబ్ధిన్ మనో। హరముల్ మౌక్తికపిద్రుమాదులును వాచాతీతమా విస్తరో। ర్వరసౌభాగ్యమునీకు కల్మికి లవప్రాయంబగుఁ సత్ప్రభూ॥౮॥

శా॥ వేమారుం జరియింపుచుండు నహహా విశ్వం భరన్నిశము। న్ధామంబైదగు నాజ్ఞ చేతను వసంత గ్రీష్మవర్షాశర। ద్ధేమంతర్తులు పిమ్మటన్ శిశిరముం హేలాగతిం జూపుచుం। స్వామిన్ సర్వశరణ్యనిన్ను మదిలో భావించెదన్ సత్ప్రభూ॥౯॥

చ॥ పికములు కూయ భృంగములు పెల్లుగమ్రో యశుకీకదంబవా। గ్వికసన మేయెడం బొలిచి వేడ్కలు సేయ సుమావృతంబులై। సకలలతానికా

యములు చంద్రికగాయచిగుళ్లుసత్ఫల। ప్రకరము
మేయమైతరులబాయకమించు వసంతవేళ తా।
నెకమహితాజ్ఞచేతగద వచ్చుచు నేగుచునుండు
సత్ప్రభూ॥౧౦॥

చ॥ కరమలర న్వసంత మతిక్రాంత హాస్రము
ఖర్మసర్మది। స్ఫురితఫలౌఘతోషిత సుపోషితమ
ర్త్యశకుంతమై మనో। హరసుమసౌరభాసిల సమా
వృతసర్వదిగంత మైభవ। త్వరమనిదేశమూని
గదవచ్చుచు నేగుచునుండు సత్ప్రభూ।౧౧॥

చ॥ తపనుడు సస్యవేళ లకుదాచుట కబ్దిమహీ
గతాంబువ్రజ। విపులతరోగ్రదీధి తుల బీల్చగనప్పు
డు భీష్మమైన గ్రీ। ష్మఋసమయంబె సంగగవి చం
దనశీతలవాతపోతముల్। కృపవెలయింతువీభువ
నతృప్తిఘటింపగాదె సత్ప్రభూ॥౧౨॥

ఉ॥ నల్లని మేఘజాలముదనచిగ జగత్పరితాపమా
చిగరం। జల్లుచుజీవకోటులకు జీవనమై దగునోప
ధీచయం। బెల్లనుపండజీవనము నియ్యగవార్షకవే
ళ జూపునే। సల్లలితప్రభావమును సన్నుతిసేయుచు
నుండు సత్ప్రభూ॥౧౩॥

ఉ॥ భూసతికిగ సువర్ణమయభూషలనన్ కల

మంపు సస్యముల్। భాసురలీలఁ బండి గను పట్టసుధా
రుచి నిర్మలోదక। శ్రీసముపేత వాహినులు నె
న్నలరన్ శరదాగమస్థితిం। జేసిన నీకృపారసము
చేల్పుమదిన్ భజియింతు సత్ప్రభూ॥౧౪॥

చ॥ అళికులసంకులాబ్జగళ దచ్ఛరజోవిలసత్త
టాకముల్। వెలయ జగంబుపై మిగుల వెల్గ గాం
భవత్కృపారసం। బొలికెననన్ సుధాకరమ
యూఖములొప్ప శరద్విలాసమున్। నెలకొనఁజే
యు నీకరుణ నెమ్మది నెమ్మిఁ దలంతు సత్ప్రభూ॥౧౫॥

మ॥ అమృతచ్ఛాయ నమేయమై హిమనికా
యంబర్యనుం బ్రోకిస। ర్వమహీందోపగ సస్య
వాసరము లల్పంబై నిశల్ దీర్ఘమై। యమరంజ
ల్లదనంపు కుప్ప బహుధాన్యక్షీరసౌభాగ్యపం। తము
హేమంతము మించు నీదగు కృపాధారంగదా
సత్ప్రభూ॥౧౬॥

మ॥ విరళంబై ధరణీతలంబున హిమావిర్భా
వగన్పట్టగా। సరియై యూష్మము శీతమున్ దిననిశ
ల్ సంధిల్లగా నిత్యభా। స్వరసౌభాగ్యను భవంబు
బొంది సకలప్రాణుల్ ప్రహర్షింపగా। సిరి
గాంచున్ శిశిరంబు నీదుకృపచే జెన్నొందుచున్

సత్ప్రభూ॥౧౭॥

చ॥ అనలుడు ప్రజ్వరిల్లును శరాంశుడు వెల్గొ
నరించు వీచున। య్యనిలుడు వృష్టిపైకొలుపు న
భ్రములింద్రియముల్ మనంబు వే।డ్కను పనిబూ
ని చేయునిజకార్యము లెవ్వనియాజ్ఞచేత న।య్యా
నఘునవంతు నాద్యునినియామకు నిన్ను భజింతు
సత్ప్రభూ॥౧౮॥

చ॥ ఒరుల కదృశ్యుడయ్యుగనుచుండు పినం
బడడన్నియున్వినున్.। మరియునగోచరుం డఖిల
మానసముల్ దనకెంతయేనిగో। చరములుగాగ
జేసికొను సర్వమెరుంగు నెరుంగరాడు దా।నరు
డుగనెవ్వడట్టిమహామాధ్యుని నిన్ను భజింతుసత్ప్ర
భూ॥౧౯॥

మ॥ అనివార్యాగమజాలమందు భవదీయానం
త కళ్యాణవ।ద్గుణ బృందంబులు బెల్లు చెప్పబ
డెతత్ప్రాణత్వముగ్రస్థితి। న్గనలేకెందుననుండి
క్రొమ్మరియె వాక్యశ్రేణి చిత్తంబుతో। ననుచోంత
త్సదటంచు చెప్పబడియెన్ వ్యక్తంబుగా సత్ప్ర
భూ॥౨౦॥

మ॥ సరపిన్ భూతగణంబు దేవలనస్సం

భూతమా దేనిచే। పరివృద్ధింగను దేనియందణగు
నో బ్రహ్మంబదేయంచు నీ। పరతత్వంబను మాన
వృత్తియు యతోవాయన్నహో వాక్యము। బరగందె
లప్పి వెయట్టి నిన్నుమనలో భావించెదన్ సత్ప్రి
భూ ॥౨౧॥

చ॥ బొదవి పరస్పరం బఖిలభూతములుం గ
రుణారసంబు। నెమ్మదికడు ప్రేమయుం బడసి మె
త్రిని వృద్ధిని జెందుచుండె తత్ప్రదములమా గుణ
ద్వయము చారుభవ త్కృపచేతగాదె పెం। పొ
దవుచునుండె దివ్యమహిమోజ్జ్వల సర్వశరణ్యస
త్ప్రభూ ॥౨౨॥

చ॥ జనకుడవీవు నీవలన సంభవమొందితి మె
ల్లవారమే। పునదగు మైత్రినొందొరులమున్ సహ
జన్ములయట్లు సంగగా। ననిశము నీదు దివ్యమహి
మానుభవం బొనరించునట్లుగా। ననుకృపసేయవే
యఖిలనాయకసర్వశరణ్య సత్ప్రిభూ॥౨౩॥

ఉ॥ తల్లులు పిల్లలున్మరియు దంపతులొండొరు
గూడి వేడ్కతో। నుల్లసిలంగ ప్రేమయు శిశూద
యమందె తదీయరక్షకై। తల్లికిరోజ దుగ్ధములు
దారొకనజేసి జగంబుబ్రోచు నీ। సల్లలితప్రభా

వమునుసన్నుతి సేయుచునుందు సత్ప్రభూ॥౨౪॥

చ॥ దనరు పనుల్ ఘటించుటకు తావక సృష్టపదార్థజాలముం। బెనగొను ప్రేమచేననుభవించుట కింద్రియవర్గమిచ్చి నె।మ్మనమును బుద్ధినిచ్చి మరి మంచివివేకమొసంగి వీనినె। ల్లనికి స్వతంత్రతన్వదిలి వైచితివీజనులందె సత్ప్రభూ॥౨౫॥

మ॥ అరయన్ సత్త్వరజస్తమోగుణము లత్యాసక్తి నీ సేవకున్। గరణీయంబుల కాత్మరక్షకును గల్గంజేసితౌనంత ము।ష్కరులై వేరొనరించు వారలను చక్కంజేయుచున్ బ్రోచు నీకరుణాసారము నెంతచెప్ప నినువేడన్ గొల్చెదన్ సత్ప్రభూ॥౨౬॥

మ॥ స్వమతంబం దనివార్యమైతగు మహోవాక్యంబులంబట్టి ధ।న్యముఖ్యాద్యంబు పవిత్రభూతమనినీనామంబునుం గొందరు న్నమ తేజోమయుడంచుగొందరు దయార్ద్రోయుడంచుం గడుం।దమిచే కొందరనంత దివ్యమహిమాధారుండటంచున్ సము।ద్యమ్ములై కొందరు నిన్నె కొల్తురిధాత్రీజనుల్ సోదరుల్। సమతస్వైరలు వీరికెల్లపితవెంచ న్నీవెకా సత్ప్రభూ॥౨౭॥

ఉ॥ నీవొనరించు గోళముల నేకములంచు ధరా
తులల్పములే। దీపిలసిల్లి భూజనులు తెల్విని ని
న్గొలువంగజేసితో। వాపిరిన్వార్థ్వ్యలోకములవా
రికి నెంతటి తెల్వి నిచ్చితో। యోః మహాత్మ్యమెంత
మహిమానుభవంబొనరింతు రోకొ భూతలా వెలి
కెల్లనిన్గొలుచునంతటి భాగ్యమికెద్ది సత్ప్రభూ॥ ౨౮॥

చ॥ కుతుక మెసంగగా పతులకుం బతి పేర్మిత
లైనవారి కీ। శతవల దేవతాతతికి జెన్నగు దైవత
మైన నిన్ను మ। ద్గతియనుచుం దలంచినను గల్గు
నె మెట్టి భయంబులైన న। చ్యుతజగదీశ దివ్యమ
హిమోజ్జ్వల సర్వశరణ్య సత్ప్రభూ। ౨౯॥

మ॥ పరమేశుండవశేషలోకసృజనన్ బైకొప్పి
యప్పావనో। పరిలోకంబులవారి నేయనక స్వాప్ప
జ్ఞానులన్ మర్త్యులం। బరిపాలించుచు బ్రోచు
చుండుదువు సర్వత్రాణ దీక్షాధురం। ధర సర్వే
శ్వరమర్త్యానుగత చేతస్కుండ సాధుండవై।
తరుణానిత్యము నీపయిం దలపు గల్గం జేయవే స
త్ప్రభూ॥ ౩౦॥

మఱియు॥ ఉ॥ ఖాతిగనీమ సృష్టిని ప్రవర్తిలు
చున్నడిన భూగరాశిలో। జాతిక నాత్మ జా ప్రయు

సర్వప్రాణివీక్ష పరస్పరానుకం। పాతిశయాప్తి మాన
పులకాగుణ మస్సింటగల్గజేయుటన్। భూతసహా
యులైననరులు బొల్చిరి నీకృపగల్గి సత్ప్రభూ॥౩౧॥

మ॥ అనుకంపాగుణమిద్బనాడవు మనుష్య
శ్రేణికిన్ సర్వచే। తనరక్షాస్థితికల్గు నీవొసగు
టం దన్యద్య్యాలనోన్యన్యసం। జనిత స్నేహ సహాయ
తాపనకళా సంపూర్ణులై పాపిరి। తృణబుద్ధిం
దనరాదుచుండిరిగదా సర్వప్రదా సత్ప్రభూ॥౩౨॥

మ॥ మనుజశ్రేణికి నీవొసంగు ననుకంపన్
చక్రవర్తుల్పురా। తనులుర్విన్ పశుపక్షిముఖ్యమ
గు భూతశ్రేణికిం గూర్మిన్ పెం। పునగట్టించిరివై
ద్యశాలలెలమిన్ పోషించిరింక న్నరుల్। గనియు
న్నారలదీక్ష నీమహిమ దెల్పన్శక్యమే సత్ప్రభూ॥౩౩

మ॥ దనరంగొందరు మానవోత్తములు రక్త
క్షాజనప్రీతిగా। ఘనసత్రంబులు నన్నదానములు
భిక్షాదానముల్ చెర్పులే। యనుకంపాగుణకృత్య
ము ల్సలుపుచుండ్రా సద్గుణంబీవొసం। గిసదాగా
వెదరంబెనీదు కరుణన్ గీర్తింపగా సత్ప్రభూ॥౩౪॥

మ॥ అతిరూఢంబుగ జ్ఞానరూపుడవు నీవంచు
న్మహో బాక్యసం। తతిదెల్పున్మరిజ్ఞానముం దెలియ

విద్యాజాలముం గల్గజే। సితివా విద్యలుని న్నెదుం
గులకు గా జెన్నొందవానిన్నను। గ్రత జెప్పంజదివిం
ప మర్త్యులకు వేడ్కల్ జూపునీవిచ్చనా। యత
మహా మేల్దయ నీదు సత్కరుణ యెంతైయున్నదో
సత్ప్రభూ॥ ౩౫॥

చ॥ కనదనుకంపనీవొసగి గావక మర్త్యులు
దుష్టులైతమం। బునను రజోగుణంబునను మోహి
తులైయితరేతరోగ్రహ। న్నిబడుచుం మరంచు కరు
ణించి క్షమాగుణమిచ్చినాడవం। దునను రులొండొ
రుల్గలసి తోడగుచుండురుగాదె సత్ప్రభూ॥ ౩౬॥

చ॥ వితతభయాపదాతుర నిరుపేదను గన్గొని
సత్వరాత్ముడై। ప్రతిఫలవాంఛగోరకయె పైకొని
బ్రోచితదీయ సౌఖ్యసు। స్థితికతితృప్తి నొందుచు ప్రియ
ము జెందునరుండనుకంపచేత గా।ర్చి తదాప్తినీ
కరుణ జెప్పదరంబగు నెట్లు సత్ప్రభూ॥ ౩౭॥

చ॥ ఇదియునుగాక లోకమున నెట్టి దయాగు
ణకృత్యముల్నరుల్। వదలకొనపర తృప్తిగని వారికి
సద్గతిగూర్తురంచు త। త్సదమల శాస్త్రముల్
హృదయసాక్షియుదప్పక చెప్పచుండె దే। ల్పదర
మె. నీవదాన్యతను భద్రగుణాంబునిధాన సత్ప్రభూ

భూ॥ ౩౮॥

చ॥ ఒనరగ పంచభూతముల నోషధుల న్నలు
గంగజేసి చే। తనులకు తృప్తి పైకొలిపి దానన రో
గుల జేయువాడవీ। వనుపమ సత్కృపానుయుడ
వాదిమమూర్తివి సర్వలోకర। క్షణుడవు సర్వ
కర్తవనిశంబును నిన్ను భజింతు సత్ప్రభూ॥౩౯।

ఉ॥ భూరిశుభాన్వితంబు రసపూరితమై వెల
యం జగంబు నా। నారచనాచమత్కృతి నొనర్చిన
మేటివి నీవె దివ్యవా। గ్ధోరణి మర్త్యసంతతులకుం
గలిగించి భవన్మహత్త్వముం। వారక సన్నుతించు
టకు ప్రాజ్ఞుల జేతువు నీవె సత్ప్రభూ॥౪౦॥

చ॥ తనవలె సర్వభూతముల దాగను చుండుట
నన్యుడేగతిం। దనయెడనుండగా దలచు దానటు
లన్యులపట్లనుంటయుం। జనహితమీగుణద్వయము
శాస్త్రములం గనుపట్టె నీవు ని। మ్మనుజులకెల్ల ని
శ్చితి మామకచిత్తము నీగుణద్వయిన్। జనివడి
యుండునట్లుగ కృపామతి సేయగదయ్య సత్ప్రి
భూ॥౪౧॥

చ॥ చులకగ భావ్యనర్ఘపరిపూ చనభీతి సణం
ప సూ ... మిం। పలరె నదెట్టిదున్న భవదాజ్ఞకు

లోనివి భావిసంగతుల్। వెలయగ నీకధీనమయి
విశ్వవిధానము జెల్లునిట్లు ని। స్థలగతిమించు నీశ
రణజొచ్చుటయేకద సర్వశక్తిగం। కలిత దయా
నిధీ భువనకారణ కారణ దేవసత్ప్రభూ॥౭౨॥

చ॥ ఇనకరరీతిహేతి నెసగించి మహాబ్జానిధి
యైన ఫీరవ। ర్యనిక[illegible]లస్రసంధ్యరుచియోజక్రమం
బున దూలునాశయున్। గొనకొను ప్రేమయున్
ప్రియము గొల్పువిలాసవతీసుధాతిమో। హానన
నువిభ మైకకళలైదవ సతక్షళలట్లు క్షీణమా। న
నిశ్చమునిన్భజించునరుహర్షకళల్ ధ్రువమానుస
త్ప్రభూ॥౭౩॥

చ॥ మెరుపువలెందళుకుక నను మించినశించు
జగత్పదార్థముల్। వరసుఖజన్యహర్షమును వా
విరినస్థిరసంపత్కాశమా। నరయుగదుఃఖజాల జని
తార్తియునస్థిరనేత్రధారయా। స్థిరుడవునీవె కా
క కలదేమరియెద్దియునైనసత్ప్రభూ॥౭౪॥

ఉ॥ పొందునె నీగుణానుభవ భూమినిదక్క జ
గత్పదార్థకాం। తందగులొందుపూరుషుడఖం
డతతానుపమానమానితా। నందముతండులాశ్ర
యమునంగనుగాకలయూతన్నాక చే। జెందునెత్రు

ప్తి నెవ్వఁడు నచింత్య గుణాంబునిధాన సత్ప్రభూ॥ ౪౫॥

ఉ॥ శ్రీకరవస్తుసంభృత మచింత్య రసాభ్యుదయంబు హాసలీ। లాకలనాకరోజ్జ్వల విలాసవతీసుత బంధువర్గమై। ప్రాకటరీతి చేత గనుపట్టిన స్వర్గము నీప్రపంచము౯। దేశవరోసి నూగులు వసించను వెల్లనుపుట్టవెట్టని। స్నేకమనస్కులైగొలుతు రెట్టిదొసీమహిమంబు సత్ప్రభూ॥ ౪౬॥

మ॥ అలఘుజ్ఞానము నీవొసంగమును లయ్యర్థంబు బ్రాపించి సి। శ్చలులై నీయెడరక్తులై నినుమది న్సంధించిహర్షింతురు। జ్వలరక్తిప్రదతావకీన సుగుణాస్వాదోదయద్రక్తికే। వలమైమీర ప్రపంచ రక్తి యది యాస్వాద్యంబకో సత్ప్రభూ॥ ౪౭॥

ఉ॥ నిత్యనునిత్యముం గని యనిత్య జగత్తును రోసి నిత్యస౯। బ్రత్యహామ్ముం భజించు మునిపంక్తికిసంపదతిస్ఫురన్మనో। ధృత్యభిపూర్తిపై కొలుపుదివ్యదయాబ్ధిపిసర్వలోకసం। స్తుత్యుఁడవప్రమేయ గుణధుర్యుఁడే పీశిత పీశకోటికిన్। నిత్యము నిట్లు పెంపెసఁగ నిన్గొలుతు న్పరమేశ సత్ప్రభూ

భూ॥౪౮॥

చ॥ వినుతరసాభిరంజితము. విశ్రుతరూపవిచి
త్రవిమ్మవై। దనరుజగంబొనర్చితవిదానిభజింపక త
ద్విధాయకు। న్నిను భగవంతుని న్నురముని న్నిధి
పూర్ణరసాశ్రియుమ్మనుల్। పనివడిగొల్తురట్టిపని
భాగ్యముగాదెదలంప సత్ప్రభూ॥౪౯॥

ఉ॥ మానుగ నీవొసంగిన సమంచిత బుద్ధియు
నింద్రియంబులున్। మానసమున్వివేకము సమాన
రసైకవిభాసురప్రపం। చానుభవార్థమే యను
చు నాత్మదలంపగ వల్వదింక నీ। ధ్యానమొనర్ప
సాధనములై యపవర్గలుగాదె సత్ప్రభూ॥౫౦॥

ఉ॥ కర్మమొనర్చువారలకు కాయములెన్ని
యునేగునంత త। త్కర్మఫలించి యాత్మలకు గా
ఢపుతెల్వి జనించి దానిచే। నిర్మలిమీర నీపదము
నందు వసించునటంచు కొందరీ। ధర్మము దెల్పు
చుందురుగదా జగదాదరణీయ సత్ప్రభూ॥౫౧॥

మ॥ క్రమజన్మంబులు మిథ్య యీభవమునం
గాంక్షించనీతిప్రకా। రమునన్వర్తిలి భక్తిసిన్నో
లుచుచోరంజిల్లునీదివ్యపా। గము నాత్మన్గనునంచు
కొందరును పశ్చాత్తాపము జెందిదేం। దమున

న్నినన్ను నిరూఢత ప్రరత చేగ నన్నమ్మ చోసీకటా। క్షము
నాన్మాల్ గనునంచుక్రిందను ఏకార్క ణింత్రుగా స
త్ప్రభూ॥౫౨॥

మ॥ జడుఁడంబాపిని ఘోరపాతకుఁడ నస్మాతఁ
తకర్త్రిమూఁ। సఫలంజేసి పవిత్రుఁజేయ్యుటకు ప
శ్చాత్తాపముంజాలదే। పఁడు కర్మఁంబు లెరుంగ
నీవిధి గలంవన్నీ పద ప్రాప్తియె। కర్డనే నెకర్
డ సత్కృపారసము లోలర్కంజేసి నీధ్యానముం।
పసరంగల్లగజేయవే సుగుణసాధాంభోనిధీ సత్ప్ర
భూ॥౫౩॥

మ॥ సకలవ్యాపకుఁడ ముగాక నీను శాస్త్రిం
బుల్ హృదాకాశ మ। ధ్యకృతావాసుడటంచు బ
లుర్ సకలాంతర్యామి యంచెన్న పా। తకవ
ర్తిన్ గమూఢుఁడంజడుఁడ. తర్థమఁంబులన్నెర
తా, వకసద్ధ్యాన మొసంగి బోధ్రివుము జగద్భద్రి
ప్రిదాసత్ప్రభూ॥౫౪॥

మ॥ అరయంగొందరు ముక్తినాగ భవద్దైక్యం
బంత్రసాయూష్యముఁ। దురోరులొందరు కొంద
రర్థిఁ నినుగన్గొంచున్విలాసైకహ। పఁ రగఁబఁడట
యంత్రు నీమహిమానాస్వాదింపుచుం జెంతను। స్థి

రులొంటందరు కొందరీశ సకలశ్రేయసరాస
త్ప్రభూ॥౫౫॥

ఉ॥ ధీనిధులిట్లు మోక్షనియతి న్బహురీతియ
టంచ్రు తత్పరి। జ్ఞాన మొకింతయుం దెలియజాలనె
రుంగను సేయనంతక। ధ్యానగుణప్రభావము ద
యాసముదంచిత దృష్టిజూచి నీ। ధ్యానమొసంగి
ప్రోవుమఖిలావనతత్పరశీల సత్ప్రభూ।౫౬॥

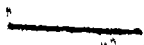
మ॥ అమితాఘాస్పదుడ మనంబును మరో
త్కర్షోగ్రంబు ఘో। రము మర్త్యప్రవృత్తి యుతం
బు చర్యలహహా భ్రష్టసత్కార్యాగతి। మణమయం
చున్ భయమయ్యె సర్వదురితవ్రాతంబుదూలింప
ని। కమనీధ్యానమొకండొసంగ నదిగల్గంజేయ
వె సత్ప్రభూ॥౫౭॥

ఉ॥ నీవుత్రిలోకనాథుడవు నీవుసమస్తగుణా
కరుండవుగా। నీవె గుణప్రదాతవల నీగుణముల్
దెలియంగనేతుగానే। కేవలదుష్టవర్తనుడ కిల్బిష
చిత్తుడ నీమహాత్మ్యముగా। వాపిరిదెల్పగాగలదె వా
కుహారీ భవదీయ దివ్యస। ద్భావనమైన ధ్యా
నమును బాల్పడ సేయగదయ్య సత్ప్రభూ।౫౮॥

చ॥ సతమనరాని దేహమున శాశ్వతమాత్మవ

నంచువేళ సు। స్థితమతిన్నిన్ను గొల్వవలె దేహా
బాసినయప్పు తావకా। స్ఖలితమహిమాను భూతిగా
దవుణ భవదీయ పదంబుపంచుసం। తతమును శా
స్త్ర సంతతిమనస్ఫుటసాక్షియు దెల్పుచుండెనా।
శ్రితముగనట్టి జాల్వైదయసేయవె సర్వశరణ్య సత్ప్ర
భూ॥౫౯॥

మ॥ తనుసంధిస్ఫుట భేదియౌ చరమసంతా
పంబు లేనప్పుడే। మునుగం బారుచు బెండువై యు
పంబుల్ దూలకున్నప్పుడే। కనుగ్రుడ్లంధములై
చు బోరగిలి [illegible] దప్పకున్నప్పుడే। యనిశంబ ప్రతి
ష్ఠ ప్రభావుడవు సర్వాధారుడౌనిన్ను బా। యని
డెందంబునొసంగి పాతకము మాయం జేయవే స
త్ప్రభూ॥౬౦॥

10041